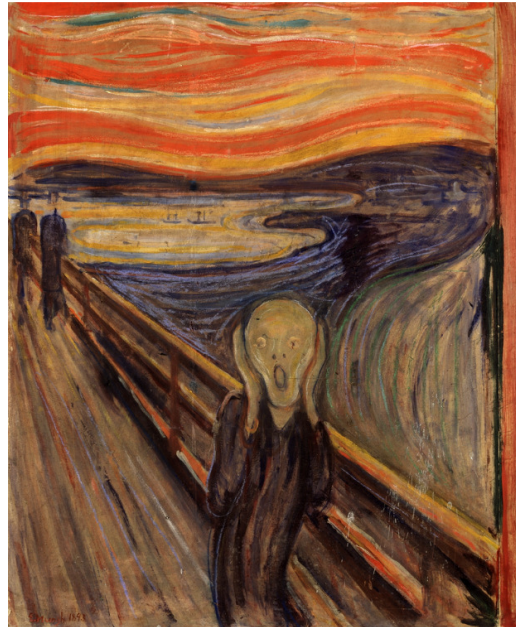

Out of Control? What's in Our Wheelhouse and What is Not
Shabbat Shuvah 5781
The Jewish Center
Rabbi Yosie Levine

Edvard Munch, *The Scream*, 1893

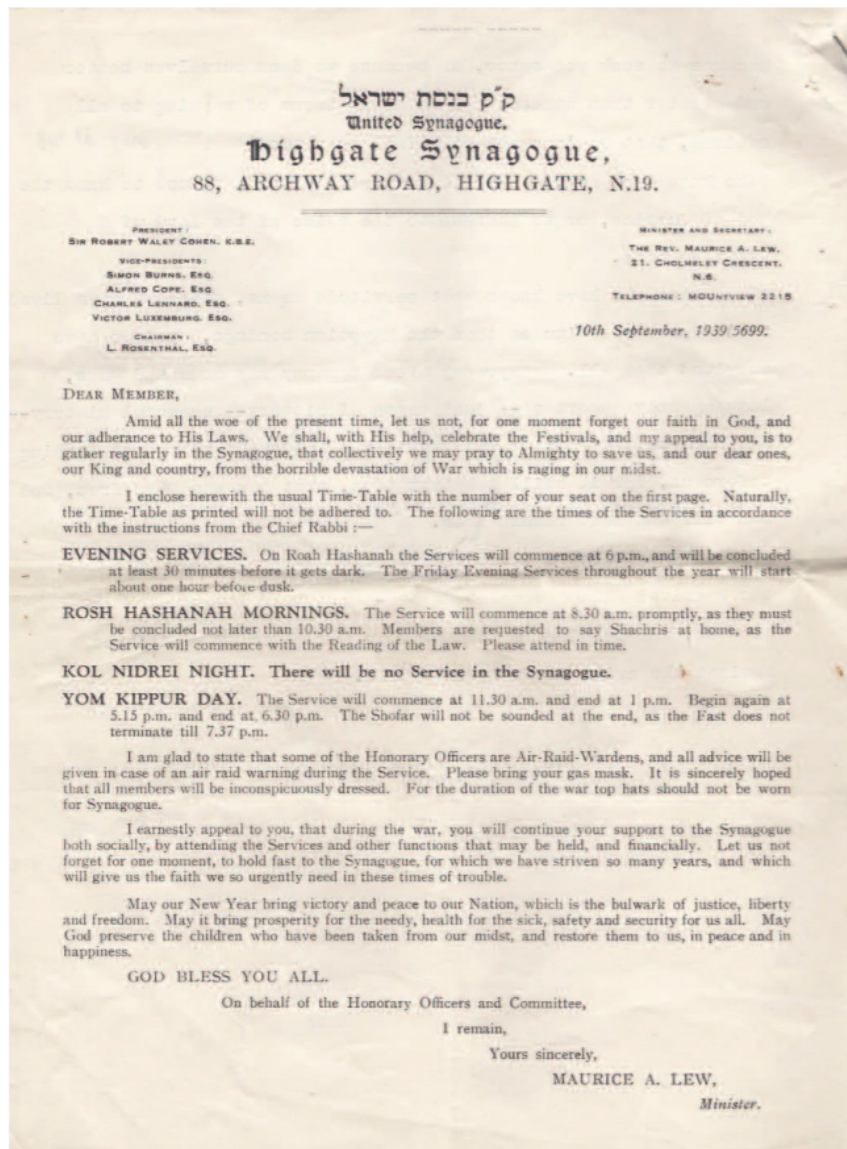
We provide the following guidelines given the recommendation of the physicians that gathering of large crowds for prolonged periods of time, leaving early on an empty stomach, and breathing the sharp [toxic] morning air is likely to cause cholera. Furthermore, the fumes of oil lamps... in the synagogues are harmful to one's health.... All synagogues, including both the men's and women's section, should fill to only half of their seating capacity such that every other seat is empty. To allow for equal access during the high holidays, half the congregants will attend for the two days of Rosh Hashana while the other half will attend for Yom Kippur, with the specific holiday being determined by lottery. A guard should be posted at the synagogue entrance to maintain orderly seating. The length of the service for Rosh Hashana should not exceed five hours, each *oleh* to the Torah will be limited to one *mi sheberakh*, *piyyutim* should be omitted, and the cantor should not prolong the prayers with melodies or musical flourishes.

1 ר' עקיבא איגר, פסקים ותקנות ס' כ

"זה אמת שהקיבוץ במקום צר אינו נכון, אבל אפשר להתפלל כחות-כחות, ובכל פעם במתי מעט ערך טו אנשים, ויתחילו כאור הבוקר, ואחריה כת אחרת, ויהי מיוחד לאנשים אלו באיזהו זמן יבואו להתפלל שם, וכן במנחה ... ולחוש שלא ידחקו אנשים יותר מהסך הנ"ל לבא לביהכ"ם, ואפשר על ידי עמידת שומר מפאליציי [מהמשרה] להשגיח בזה, שמאחר ויש כבר כפי המספר אל יניחו לאחר לבוא לשם עד אחר שישלימו הם, תעריכו מבוקשת זה להמגיסטראט [השלטונות] ושכן נכתב לכם ממני להתנהג כן, ואם יסרכו טוב להעריך להרעגירונג [הממשלה] דפה, ובדאי תצליחו אם תוכירו שמי שהזהרתי אתכם שלא להיות קיבוץ גדול בביהכ"ם במקום צר, ושיעצתי לכם כסדר הנ"ל, וגם האזהרה באמירת תהילים ולהתפלל גם על המלך י"ה [ירום הודו]".

ועוד כתב¹⁵⁹:

"בכל בתי כנסיות הן בעזרת אנשים והן בעזרת נשים מותר יחי' בראש השנה וביום כפורים לתפוס רק את מחצית המקומות, בצורה כזו שליד כל מקום שיושבים בו המקום השני הנובל עמו לא יהא תפוס. ועל כן רק מחצית מבעלי המקומות בבתי הכנסת יהיה להם גישה לבתי כנסיות בימים הקדושים האלה. ומכיון שלכל בעלי המקומות הזכויות שוות וזי נדחה מפני מי, לכן המחצית האחת תתפוס את מקומותיה בבתי כנסיות בשני ימים טובים של ראש השנה, והמחצית השנייה ביום הכפורים לילה ויום". ובחמשון כתב שיטילו גורל בין הקבוצות השונות, וכל קבוצה תקבל כרטיס בצורה מיוחדת, ויועב משמר צבאי בכניסה לבית הכנסת שיכניס את האנשים עם הכרטיסים המתאימים לאותו יום, ופקידי המשטרה ישמרו על הסדר בבית הכנסת. אלו שלא יוכלו לבוא לבית הכנסת יוכלו להתפלל במניינים בבתי פרטיים, אך גם שם עליהם לשמור על הכללים של שמירת רווחים בין המתפללים.

Letter to the members of Highgate Synagogue, September 10, 1937

3 מחזור של יום הכיפורים

כִּי הִנֵּה כְּחֹמֶר בִּיד הַיוֹצֵר
בְּרָצוֹתוֹ מְרַחֵב וּבְרָצוֹתוֹ מְקַצֵּר
כִּן אֲנַחְנוּ בִּידָךְ חֹסֵד נּוֹצֵר
לְבָרִית הַבֵּט וְאֵל תִּפְּנֹן יֵצֵר

4 ברכות יז.

Following his prayers, Rava used to say, "My God, before I was created, I had no worth. And now that I've been created, it's as if I were never created."

רבא בתר צלותיה אמר הכי:
אלהי, עד שלא נוצרתי איני כדאי, ועכשיו שנוצרתי כאלו
לא נוצרתי.

5 מחזור של יום הכיפורים
ותשובה ותפילה מעבירין את רוע הגזירה

If a person performs one solitary mitzvah, he/she may tip the scales for him/herself and for the entire world to the side of merit and bring about for him/herself and the entire world salvation and redemption.

6 רמב"ם הל' תשובה ג:ד
צריך כל אדם שיראה עצמו כל השנה כאלו חציו זכאי וחציו חייב. וכן כל העולם חציו זכאי וחציו חייב. חטא חטא אחד הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף חובה וגרם לו השחתה. **עשה מצוה אחת הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה** שנאמר וצדיק יסוד עולם זה שצדק הכריע את כל העולם לזכות והצילו.

Then they took Joseph's robe, slaughtered a goat and dipped the robe in the blood.

7 בראשית פרשת וישב פרק לז
(לא) וַיִּקְחוּ אֶת כְּתֹנֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁחֲטוּ שְׂעִיר עִזִּים וַיִּטְבְּלוּ אֶת הַכְּתֹנֶת בַּדָּם:

He shall then slaughter the goat for the sin offering for the people and take its blood behind the curtain....

8 ויקרא פרשת אחרי מות פרק טז
(טו) וַשְׁחֹט אֶת שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעַם וְהָבִיא אֶת דָּמּוֹ אֶל מִבֵּית לַפָּרֹכֶת.

They said to one another, "Surely we are being punished because of our brother. We saw how distressed he was when he pleaded with us for his life, but we would not listen; that's why this distress has come on us."

9 בראשית פרשת מקץ פרק מב
(כא) וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו אָבֵל אֲשָׁמִים אָנַחְנוּ עַל אָחִינוּ אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ בְּהִתְחַנְנוּ אֵלֵינוּ וְלֹא שָׁמַעְנוּ עַל כֵּן בָּאָה אֵלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת:

He is to lay both hands on the head of the live goat and confess over it all the wickedness and rebellion of the Israelites—all their sins—and put them on the goat's head. He shall send the goat away into the wilderness in the care of someone appointed for the task.

10 ויקרא פרשת אחרי מות פרק טז
(כא) וְסָמַךְ אֶהָרֵן אֶת שְׁתֵּי יָדָיו עַל רֹאשׁ הַשְּׂעִיר הַחַי וְהִתְוֹדָה עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת כָּל פְּשָׁעֵיהֶם לְכָל חַטֹּאתֵם וְנָתַן אֹתָם עַל רֹאשׁ הַשְּׂעִיר וְשָׁלַח בְּיַד אִישׁ עֵתִי הַמִּדְבָּרָה:

11 ויאתיו כל
וַיֹּאמְרוּ כָל לְעִבְדְּךָ
וַיִּבְרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ [נ"א: וַיִּבְרְכוּ וַיִּכְרְעוּ לְפָנֶיךָ]
וַיִּגִּידוּ בָּאֵיִם צְדָקָה [נ"א: כְּבוֹדְךָ]
וַיִּדְרְשׁוּ עַמִּים לֹא יָדְעוּךָ
וַיִּהְיוּ לְלֹד כָּל אֶפְסֵי אֶרֶץ
'וַיֹּאמְרוּ תָמִיד יִגְדֵּל ה'
וַיִּזְכְּחוּ לָךְ אֶת זִבְחֵיךָם [נ"א: וַיִּזְנְחוּ אֶת עֲצֻבֵיךָם]
וַיַּחֲפְרוּ עִם עֲצֻבֵיךָם [נ"א: פְּסִילֵיךָם]
וַיִּטּוּ שִׁבְתָּם אֶחָד לְעִבְדְּךָ
וַיִּירָאוּךָ מִבְּקָשֵׁי פָנֶיךָ [נ"א: וַיִּירָאוּךָ עִם שְׁמֶשׁ]
וַיִּכְפְּרוּ כַח מַלְכוּתְךָ

12 בראשית מז:כא-כב

וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל-יוֹסֵף, הִנֵּה אֲנִי מֵת; וְהִיָּה אֱלֹהִים, עִמָּכֶם, וְהָשִׁיב אֶתְכֶם, אֶל-אֶרֶץ אֲבֹתֵיכֶם.
וְאֲנִי נִתְּמִי לָךְ שָׂכָם אֶחָד עַל אֲחִיךָ אֲשֶׁר לָקַחְתִּי מִיַּד הָאֲמֹרִי בְּחֶרֶב בְּיָדְךָ שָׂתִי.

13 משנה מסכת יומא ג:ד

פרסו סדין של בוך בינו לבין העם פשט ירד וטבל עלה ונסתפג הביאו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידי ורגליו
הביאו לו את התמיד קרצו ומרק אחר שחיטה על ידו קבל את הדם וזרקו נכנס להקטיר קטורת של שחר
ולהטיב את הנרות ולהקריב את הראש ואת האברים ואת החביתין ואת היין :

14 בראשית פרשת וישב פרק לו

(כג) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר בָּא יוֹסֵף אֶל אֶחָיו וַיִּפְשְׁטוּ אֶת יוֹסֵף אֶת כְּתֹנֶת הַפָּסִים אֲשֶׁר עָלָיו:
(כד) וַיִּקְחוּהוּ וַיַּשְׁלֹכוּ אֹתוֹ הַבֶּרֶה וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מַיִם:
(כה) וַיֵּשְׁבוּ לֵאכֹל לֶחֶם וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיֵּרְאוּ וְהִנֵּה אֲרֻחַת יִשְׁמַעְאֵלִים בָּאָה מִגִּלְעָד וּגְמַלֵּיהֶם נִשְׂאִים נָכָת וצָרִי וְלֹט הוֹלְכִים לְהוֹרִיד מִצְרָיִם:
(כו) וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל אֶחָיו מָה בָּצַע כִּי נִהְרַגְתֶּם אֶת אֲחִינוּ וְכִסִּינוּ אֶת דָּמֹם:
(כז) לָכוּ וְנִמְכְּרוּנוּ לַיִּשְׁמַעְאֵלִים וַיְדַנּוּ אֶל תְּהִי בּוֹ כִּי אֲחִינוּ בְּשָׁרֵנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ אֶחָיו:
(כח) וַיַּעֲבְרוּ אֲנָשִׁים מִדִּנְיָ סֹחְרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלֻ אֶת יוֹסֵף מִן הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ אֶת יוֹסֵף לַיִּשְׁמַעְאֵלִים בְּעֶשְׂרִים כֶּסֶף וַיְבִיאוּ אֶת יוֹסֵף מִצְרָיִם:
(כט) וַיֵּשֶׁב רְאוּבֵן אֶל הַבּוֹר וְהִנֵּה אֵין יוֹסֵף בַּבּוֹר וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו:
(ל) וַיֵּשֶׁב אֶל אֶחָיו וַיֹּאמֶר הֲלָד אֵינְנוּ וְאֲנִי אָנֹכִי אֲנִי כֹא:
(לא) וַיִּקְחוּ אֶת כְּתֹנֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁחָטוּ שְׂעִיר עִזִּים וַיִּשְׂבְּלוּ אֶת הַכְּתֹנֶת בַּדָּם:
(א) וַיֹּסֶף הַיּוֹדֵד מִצְרָיִם וַיִּקְנֶהוּ פוֹטִיפָר סָרִיס פֶּרַעַה שֶׁר הַטַּבָּחִים אִישׁ מִצְרָיִם מִיַּד הַיִּשְׁמַעְאֵלִים אֲשֶׁר הוֹרְדָהוּ שָׂמָּה:

15 אלה אזכרה, מחזור של יום הכיפורים

Where are your forefathers who sold their
brother, to a caravan of Ishmaelite's
and bartered him for shoes?!

You must submit to the judgement of
Heaven,
for since the days of your fathers there
have been none like you.
If they were alive, I would convict them in
your presence;
but now it is you who must atone for the
iniquity of your fathers.

הֵם כָּעֲנוּ לוֹ וּמֵת הַגִּבּוֹר הַהוּא
נִם אִיָּה אֲבוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אֲחִיהֶם מְכָרוּהוּ
לְאַרְחַת יִשְׁמַעְאֵלִים סֹחְרוֹהוּ
וּבָעֵד נַעֲלִים נִתְּנוּהוּ

וְאַתֶּם קִבְּלוּ דִין שְׁמִים עֲלֵיכֶם
כִּי מִיָּמֵי אֲבוֹתֵיכֶם לֹא נִמְצָא כָכֶם
וְאַם הֵם חַיִּים הִבֵּאתִי דִינָם לִפְנֵיכֶם
וְאַתֶּם תִּשְׂאוּ עוֹן אֲבוֹתֵיכֶם.

16 Book of Jubilees 34: 11-15

"And in the seventh year of this week he sent Yosef to learn about the welfare of his brothers from his house to the
land of Shechem, and he found them in the land of Dothan. And they dealt treacherously with him, and formed a plot
against him to slay him, but changing their minds, they sold him to Ishmaelite merchants, and they brought him down
into Egypt, and they sold him to Potiphar, the eunuch of Pharaoh, the chief of the cooks, priest of On. And the sons of
Yaakov slaughtered a kid, and dipped the coat of Yosef in the blood, and sent (it) to Yaakov their father on **the**
tenth of the seventh month."

17 Book of Jubilees 34: 23-25

"For this reason it is ordained for the children of Israel that they should afflict themselves on the tenth of the seventh month -on the day that the news which made him weep for Yosef came to Yaakov his father- that they should make atonement for themselves thereon with a young goat on the tenth of the seventh month, once a year, for their sins; for they had grieved the affection of their father regarding Yosef his son. And this day has been ordained that they should grieve thereon for their sins, and for all their transgressions and for all their errors, so that they might cleanse themselves on that day once a year."

18 רמב"ם הל' תשובה ב:ז

יום הכפורים הוא זמן תשובה לכל ליחיד ולרבים והוא קץ מחילה וסליחה לישראל. לפיכך חייבים הכל לעשות תשובה ולהתודות ביום הכפורים. ומצות וידוי יום הכפורים שיתחיל מערב היום קודם שיאכל שמא יחנק בסעודה קודם שיתודה.

19 בראשית פרק לז

א וישוב יעקב, בארץ מגורי אביו--בארץ, כנען. ב אלה תלדות יעקב, יוסף בן-שבע-עשרה שנה הנה רעה את-אחיו בצאן, והוא נער את-בני בלהה ואת-בני זלפה, נשי אביו; ויבא יוסף את-דבתם רעה, אל-אביהם. ג וישראל, אהב את-יוסף מכל-בניו--כי-בן-זקנים הוא, לו; ועשה לו, כתנת פסים. ד ויראו אחיו, כי-אתו אהב אביהם מכל-אחיו--וישנאו, אתו; ולא יכלו, דברו לשלם. ה ויחלם יוסף חלום, ויגד לאחיו; ויוספו עוד, שנא אתו. ו ויאמר, אליהם: שמעו-נא, החלום הנה אשר חלמתי. ז והנה אנחנו מאלמים אלמים, בתוך השדה, והנה קמה אלמתי, וגם-נצבקה; והנה תסבינה אלמתיכם, ותשתחוין לאלמתי. ח ויאמרו לו, אחיו, המלך תמלך עלינו, אם-משול תמשל בנו; ויוספו עוד שנא אתו, על-חלמתי וועל-דבריו.

20 שמות כב

²⁶ If you take your neighbor's cloak as a pledge, return it by sunset, ²⁷ because that cloak is the only covering your neighbor has. What else can they sleep in? When they cry out to me, I will hear, for I am compassionate.

כה אם-תחבל תחבל, שלמת רעה--עד-בא השמש, תשיכנו לו.
כו כי הוא קסותה לבדה, הוא שמלתו לערו; במה ישכב-
והיה כי-יצעק אלי, ושמעתי כי-חנון אני.

Capital Gazette, May 25, 2020

**21 Melanie Cheng, This pandemic exposes the source of true fear – our utter powerlessness
The Guardian, August 5, 2020**

When I was a kid watching horror movies all those years ago, I confused the exhilaration I felt with true fear. But really it was just a watered-down version of it – as close an approximation to true fear as fruit punch is to absinthe. I always knew the ghosts in the films weren't real and couldn't hurt me, just as I knew my parents were in the next room, at hand to reassure and protect me.

The pandemic has shown me that true fear arises when we feel that someone or something has taken control of our fate. It comes when we contemplate our nonexistence; when we acknowledge our fragility, our insignificance. We've all had experiences like this. A friend goes to work and doesn't return home. A family member is told a cluster of cells has gone rogue. In these watershed moments, our little world is turned upside down. But usually the wider world carries on. And while we may find this fact incomprehensible, even offensive, in times of personal tragedy, there is also some comfort – and hope for our own recovery – in seeing everyone else keep going.

What is so exceptional about a global pandemic is that the wider world does not carry on. When we stop, the wider world stops too. And in the chance moments we meet – at a safe social distance, wearing masks – and catch each other's gaze, we see nothing but our own fear reflected in a stranger's eyes. It is then that the illusion we have all worked so hard to maintain for so long – that we are supreme and all-powerful and important – finally falters. The jig is up. We were never in control. And there is nothing quite so terrifying and transformative as that.

22 רמב"ם הלכות תשובה ו:ה

והלא כתוב בתורה ועבדום וענו אותם הרי גזר על המצריים לעשות רע.... הא למה זה דומה לאומר העם הזה יהיה בהן צדיקים ורשעים. לא מפני זה יאמר הרשע כבר נגזר עליו שיהיה רשע מפני שהודיע למשה שיהיו רשעים בישראל. כענין שנאמר כי לא יחדל אביון מקרב הארץ. וכן המצריים כל אחד ואחד מאותן המצריים והמריעים לישראל אילו לא רצה להרע להם הרשות בידו. שלא גזר על איש ידוע אלא הודיעו שסוף זרעו עתיד להשתעבד בארץ לא להם.

23 ראש השנה יה.

בר"ה כל באי עולם עוברין לפניו כבני מרון. מאי כבני מרון? הכא תרגימו - כבני אמרנא... רב יהודא אמר שמואל כחיילות של בית דוד.

24 Rabbi Dr. Norman Lamm, Rosh Hashanah, 1968, The Jewish Center

control. That is what we are judged for as human beings and as Jews: whether we submit to the pressure of events like mindless sheep in a flock, or whether we are willing to stand up and exercise our wills and determine the outcome of the battle like soldiers in the legions of David. Will we be sheep or will we be soldiers? -- faceless members of a flock, or dignified sons of David? Will we give up or

25 Solomon ibn Gabirol, Choice of Pearls, Ch. 17

208. He is not clever who carefully considers a matter after he has stumbled in it, but he who comprehends it and gives it close consideration so as not to stumble.

209. The summit of intellect is the perception of the possible and impossible, and submission to what is beyond his power.

ש ע ר ה ה כ ר ה ז

אמר אינו דעתן מי שמתחכם לדבר אחר שנכשל בו. אך מי שיכירנו מתחכם (א) שלא יכשל. ואמר ראש השכל [ב] ההכרה בין ההוה והנמנע. [ג] והנחמה במה שאין היכולת.